

UZASADNIENIE

W dniu 14.12.2018r. D. Z. działający przez pełnomocnika procesowego ustanowionego dla niego z urzędu w osobie adwokata wniósł do Sądu Rejonowego w Kaliszu pozew przeciwko małoletniej Z. C. działającej przez matkę A. C. o obniżenie alimentów zasądzonych przez Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie III RC 385/15 z kwoty 900,00 zł do kwoty po 150,00 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podał, że od chwili wydania wyroku jego sytuacja materialna uległa radykalnej zmianie na niekorzyść. Przede wszystkim powód w dniu 22 maja 2018r. został ponownie ojcem i aktualnie nie stać go nałożenie alimentów w dotychczasowej wysokości.

W odpowiedzi na pozew datowanej na dzień 15 marca 2019r. pozwana Z. C. działająca przez matkę i reprezentowana przez pełnomocnika procesowego ustanowionego dla niej z urzędu w osobie adwokata wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik małoletniej pozwanej wskazał, iż nie zachodzą przesłanki do obniżenia alimentów, a proponowana przez powoda kwota 150,00 zł nie odpowiada ani usprawiedliwionym potrzebom małoletniej Z., ani też możliwościom zarobkowym powoda.

Sąd ustalił co następuje:

Małoletnia Z. C. ur. (...) pochodzi ze związku pozamałżeńskiego D. Z. i A. C..

Sąd Rejonowy w Kaliszu wyrokiem z dnia 21.03.2016r. w sprawie III RC 385/15 zasądził od D. Z. na rzecz małoletniej Z. C. alimenty w kwocie po 400,00 zł miesięcznie poczynając od dnia 21 marca 2016r. oraz po 900,00 zł miesięcznie poczynając od 12 maja 2016r. płatne z góry do dnia 10- tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka A. C. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat.

Sąd Okręgowy w Kaliszu na skutek apelacji matki mał. powódki w dniu 20.04.2017r. zmienił zaskarżony wyrok i zasądził od D. Z. na rzecz małoletniej powódki Z. C. alimenty w kwocie po 900,00 zł miesięcznie poczynając od dnia 01 stycznia 2016r. płatne z góry do dnia 10 – tego każdego miesiąca do rąk matki dziecka A. C. z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat.

(dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu w sprawie III RC 385/15 k. 236, wyrok Sądu Okręgowego w Kaliszu w sprawie II Ca 329/16 k. 321).

Małoletnia Z. C. w momencie ostatniego wyrokowania w przedmiocie alimentów miała niespełna rok. Mieszkała razem z matką i jej konkubentem M. Z. u swoich dziadków w K., w domku jednorodzinny.

Matka małoletniej A. C. nie pracowała zawodowo, uczyła się w liceum zaocznym. A. C. pozostawała na całkowitym utrzymaniu swoich rodziców. W przyszłości zamierzała podjąć pracę zarobkową z momentem pójścia małoletniej córki do żłobka.

Matka małoletniej otrzymywała zasiłek na córkę (tzw. kosiniakowe) po 1000,00 zł miesięcznie.

Całe koszty utrzymania małoletniej Z. pokrywane były przez rodziców powódki, przy pomocy jej pradziadków oraz konkubenta.

Dziadkowie małoletniej powódki wydatkowali na ten cel średnio po 450,00 zł miesięcznie, pradziadkowie po około 250,00 zł miesięcznie, a konkubent A. C. dokładał po około 500,00 zł miesięcznie.

Średni miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosił około 1200,00 zł miesięcznie

(dowód: zeznania A. C. k. 228 - 229 akt o sygn. III RC 385/15)

Pozwany D. Z. był zatrudniony w A. P. Spółka

z o.o. gdzie zarabiał łącznie z dodatkami około 2350,00 zł netto miesięcznie.

Mieszkał razem ze swoimi rodzicami, którym co miesiąc dokładał 500 zł tytułem partycypowania w kosztach wspólnego gospodarstwa domowego.

Pozwany zamierzał w przyszłości przenieść się do W. i aby łatwiej znaleźć dobrą pracę ukończył kurs energetyczny i kurs na wózki widłowe. Zapisał się również na kurs prawa jazdy kat. A.

Poza małoletnią córką Z. pozwany nie miał nikogo na utrzymaniu. Nie posiadał też żadnych długów.

(dowód: zeznania D. Z. k. 230 – 231 akt o sygn. III RC 385/15).

Obecnie małoletnia Z. ma 4 latka i uczęszcza do przedszkola. Opłata za przedszkole wynosi 250 zł.

Koszt utrzymania małoletniej to: wyżywienie około 400,00 zł miesięcznie, odzież i obuwie około 200,00 zł miesięcznie, środki czystości 50,00 zł miesięcznie, rozrywka 200,00 zł miesięcznie, przybory plastyczne i zabawki 50,00 zł miesięcznie, lekarstwa i witaminy około 30,00 zł miesięcznie, udział małoletniej w kosztach utrzymania mieszkania 150,00 zł miesięcznie.

Małoletnia uczęszcza na tańce, których koszt wynosi 80,00 zł na kwartał oraz balet 70,00 zł miesięcznie.

A. C. – matka małoletniej pozwanej jest studentką pedagogiki i więziennictwa. Z tego tytułu otrzymuje stypendium w wysokości 650,00 zł miesięcznie. Nigdzie nie pracuje.

A. C. mieszka wraz z partnerem i małoletnią Z. w mieszkaniu użyczonym jej przez rodziców.

A. C. otrzymuje zasiłek rodzinny na córkę w wysokości 91,00 zł oraz świadczenie 500 plus. Otrzymuje także z funduszu alimentacyjnego 500 zł alimentów.

(...) A. C. jest zatrudniony w Castoramie na stanowisku doradcy klienta z wynagrodzeniem miesięcznym 2100,00 zł.

(...) A. C. partycypuje w kosztach utrzymania mieszkania i prowadzi z A. C. wspólne gospodarstwo domowe.

(dowód: zeznania A. C. k. 72 – 73, dowód wpłaty oraz faktury na k. 22 do 30).

Powód D. Z. w październiku 2017r. wyprowadził się z K., (gdzie pracował w firmie (...) na stanowisku pracownika produkcji) do W., najpierw na ulicę (...), gdzie wynajmował mieszkanie wspólnie z ciężarną narzeczoną.

Podjął prace w firmie (...) we W. na podstawie umowy zlecenia, gdzie miał powierzone zadania w zakresie selekcji, kontroli części i podzespołów w procesach produkcyjnych z wynagrodzeniem 15,00 zł brutto za roboczo godzinę oraz w firmie (...) na stanowisku pracownika magazynowego.

Aktualnie powód pracuje w firmie (...) w W. na stanowisku operatora pras z wynagrodzeniem brutto 3300,00 zł.

Wynagrodzenie powoda jest obciążone egzekucją komorniczą na kwotę 900,00 zł. Po potrąceniach należności komorniczych powód otrzymuje od pracodawcy od 1700,00 do 1800,00 zł.

W marcu 2018r. powód wraz z ciężarną narzeczoną przeprowadził się we W. na ul. (...), gdzie mieszka do dnia dzisiejszego.

Wszystkie koszty związane z utrzymaniem mieszkania wynoszą miesięcznie 1600,00 zł.

Z aktualnego związku pozamałżeńskiego z N. N. (1) powód ma córkę N. ur. (...) i córkę J. ur. (...)

Partnerka powoda otrzymuje tzw. kosiniakowe 1000,00 zł miesięcznie.

Powód wraz ze swoją partnerką korzystają z pomocy Caritasu, gdzie otrzymują żywność. Powód nie kupuje ubioru dla siebie, który otrzymuje od swoich kolegów z pracy. Jego partnerka otrzymuje odzież od swojej matki. Ubrania dla dzieci są ofiarowane przez siostrę N. N. (1).

Powód został skazany prawomocnym wyrokiem za prowadzenie samochodu pod wpływem alkoholu i w związku z tym ma zabrane prawo jazdy.

Powód posiada zaległości alimentacyjne na kwotę około 12 tys. zł.

(dowód: zeznania powoda k. 71 – 72, odpis skrócony aktu urodzenia mał. N. k. 4 i wydruk z systemu P. dot. małoletniej Jaśminy k. 85, zaświadczenie o dochodach k. 38, świadectwa pracy k. 41 i 56 do 58, 44, umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 48, karta rozliczeniowa - komornicza k. 49 – 51, umowa o pracę k. 53 do 55, umowa zlecenie k. 59).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane powyżej dowody. Sąd dał wiarę zeznaniom powoda oraz matki małoletniej pozwanej w zakresie ujętym w stanie faktycznym.

Sąd oddalił wnioski dowodowe złożone przez powoda uznając za nieistotne dla rozstrzygnięcia sprawy i zmierzające do jej przedłużenia.

Sąd zważył co następuje:

Obowiązek alimentacyjny jest jednym z podstawowych obowiązków ciążyących na obojgu rodzicach względem ich wspólnego dziecka.

Zgodnie z art. 133 § 1 KRiO (Dz.U. 1964 Nr 9, poz. 59 z późniejszymi zmianami) rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania. W myśl §3 rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możliwości samodzielnego utrzymania się.

Zgodnie z art. 135 § 1 KRiO zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Zgodnie z art. 138 KRiO można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego w razie zmiany stosunków, przy czym o zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a z drugiej zaś strony możliwości zarobkowe strony zobowiązanej do alimentacji (art. 135 § 1 krio).

Współzależność między usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego a zarobkowymi i majątkowymi możliwościami zobowiązanego wyraża się w tym, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego powinny być zaspokojone w takim zakresie, w jakim pozwalają na to możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. Każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia, kształcenie podstawowe i zawodowe oraz na ochronę jego osoby i majątku. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez oboje rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 krio. Rodzice w zależności od swoich możliwości zobowiązani są zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienie, mieszkanie, odzież, środki higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych, kulturalnych a także wychowania, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Zważyć należy, że wielokrotnie Sąd Najwyższy wskazywał, że trudna sytuacja materialna rodziców nie zwalnia ich

z obowiązku świadczenia na potrzeby dzieci. Rodzice obowiązani są dzielić się z dziećmi nawet bardzo szczupłymi dochodami (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 .03. 2000 r. , I CKN 1538/99, LEGALIS nr 56351).

Zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawy do uwzględnienia powództwa w części poprzez obniżenie alimentów od D. Z. na rzecz jego małoletniej córki Z. C. do kwoty po 600,00 zł miesięcznie.

Po stronie powoda od ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów doszło do znaczącej zmiany ponieważ został on ojcem dwójki małoletnich dzieci - obecnie 17 – sto miesięcznej N. i 5 – cio miesięcznej Jaśminy.

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 maja 2002r. (V CKN 1032/00, lexis pl nr (...)) sam fakt urodzenia się kolejnego dziecka nie pociąga za sobą automatycznie ustania obowiązku alimentacyjnego w stosunku do pozostałych dzieci. Może on ewentualnie wpłynąć na rozmiar istniejącego obowiązku.

Powód sam dopuścił do powstania zaległości poprzez niepłacenie zasądzonych na rzecz dziecka alimentów, dlatego też powyższe nie może być okolicznością uzasadniającą obniżenie alimentów. Jedyną przesłanką uzasadniającą powództwo w niniejszej sprawie jest to, że w/w stał się ojcem kolejnych dwóch małoletnich córek.

Sytuacja majątkowa powoda pozwala mu na partycypowanie w kosztach utrzymania małoletniej córki Z. na poziomie 600,00 zł miesięcznie.

Biorąc pod uwagę dotychczasowe doświadczenie zawodowe powoda można uznać, że jest on osobą doświadczoną, wykonywał w swojej karierze zawodowej różnego rodzaju prace i z pewnością ma duże możliwości zarobkowe na rynku pracy. Nadto ma ukończony kurs na wózki widłowe i kurs energetyczny.

Po stronie małoletniej Z. C. również doszło do zmian. Małoletnia ma już 4 lata, uczęszcza do przedszkola, rozwija swoje zainteresowania.

Do zmian doszło także po stronie matki małoletniej powódki, gdyż jest ona studentką, otrzymuje stypendium.

Mając na względzie całokształt powyższych ustaleń, na podstawie wyżej powołanych przepisów Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 oddalił powództwo w zakresie obniżenia alimentów do kwoty po 150,00 zł, uznając je za niezasadne.

O kosztach jak w punkcie 5 sentencji wyroku Sąd orzekł przy zastosowaniu przepisu art. 102 biorąc pod uwagę sytuację majątkową oraz życiową stron.

Powód i matka mał. pozwanej byli reprezentowani przez pełnomocników z urzędu, będących adwokatami. Wynagrodzenie pełnomocników w przedmiotowej sprawie jak w punkcie 3 i 4 sentencji wyroku zostało ustalone w oparciu o przepis § 8 pkt. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016 r. poz. 1714 ze zm.), którą to kwotę na podstawie § 4 ust. 3 tego samego rozporządzenia powiększono o należny podatek VAT.